

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

סוכן ביטוח שמתרשל ובגללו הביטוח לא משלם נזק האם חייב מכיסו

תיק מס' 1765.

מבוטח שהיה לו פיצוץ באינסטלציה והודיע לסוכן הביטוח ששילם לו כ־6 אלף שקל מדי שנה כ־30 שנים על מנת שישלמו כאלו נזקים, והסוכן הפנה לחברה המורשית על הביטוח ולא יכלו לתקן מיד, וחב' הביטוח הודיעו שיתקן ע"י אינסטלטור שלו ויחזירו לו את הכסף. והתיקון לקח כיומיים ועלה כ־20 אלף, וביומיים הללו ביקרו במקום גם סוכן הביטוח הנ"ל שהסתכל והתרשם מהעבודה והבטיח לו שהכל יכוסה, וגם שמאי מטעם חב' הביטוח בא ובדק ודיווח להם.

למעשה אחרי ששלח הקבלות כפי שבקשו הודיעו שמכסים פחות מחצי מהתיקון בתנאי שיחתום על מחילת כל תביעה כלפם, והאמתלא היא שלא הביא צילום של הפיצוץ לפני התיקון.

וטוען המבוטח שהסוכן שהוא מהוותיקים בתחום וודאי ידע את הכללים היה אמור לומר לו שהתשלום מותנה בצילום מתחילה ועד הסוף, וודאי שהיה מצלם, אבל היות ולא אמר לו הוא פשע והזיקו בזה, והיות ונחשב פועל שלו וחייב בגרמא, הוא אחראי על הפסד הביטוח ויש מקום לתובעו שישלם מכיסו.

עוד חושש השואל שאסור לו לתבוע את הביטוח בבימ"ש על שיפוי נזקו כשעמד בתנאי הפוליסה, כי הם יגלגלו את התביעה על הסוכן בתור צד ג' על שלא אמר לו לצלם. והוא שומ"צ ואין היתר לתובעו בבימ"ש.

והנלע"ד דאף שהסוכן נחשב פועל שלו וקיבל כסף לא נעשה שומר לחיבו בגרמות שאשמת חברת הביטוח, אלא רק על מה שנחשב מלאכתו שע"ז קיבל. דהיינו אם לא היו מוכנים לשלם בגין שלא רשם את פרטי המבוטח כפי שהיה צריך, או שלא מסר את תשלומי הביטוח וכדו'. אבל דברים חדשים שהביטוח מתנער מחיוביו, הגם שמסתמא ידע מהנוהל של צילום בתחילה, מ"מ זה לא חלק ממלאכתו שע"ז נשכר. וע"כ אין מקום לתובעו לשלם הגרמא. ואף נראה לכאורה שגם הביטוח לא יטיל עליו אחריות צד ג' לשלם בגלל שלא הודיע למבוטח לצלם, כי אין חיובי סוכן ביטוח כלפי חב'.

הביטוח לעמוד על הסדרי התביעות ולהדריך איך לתקן ואיך לתבוע. רק להעביר את הדברים באופן מסוכס וסגור.

ויתר על כן, אין סברא כלל לחוש שמא הביטוח יטיל אחריות או חבות צד ג' על הסוכן שלא אמר למבוטח לצלם, ויעמידנו במקומו לשלם את התביעה. דתביעה כזאת הגיונית כאשר המחדל גרם הפסד לביטוח שחוייב בתשלום בגללו, ואם היה הסוכן נוהג כהוגן היתה נמנעת תביעה או חובת תשלום מהביטוח, לכן יש מקום אולי להאשימו ולתובעו על מחדלו. מה שאין כן בתביעה המדוברת, שאם הסוכן היה מזהיר ומודיע מראש על החיוב לצלם את הפיצוץ והאיתור וכו', לא היה הביטוח מרוויח כלום ולא היתה נמנעת תביעה לשפות את המבוטח, אלא אדרבה, ע"י ההודעה היה נעשה החיוב של חברת הביטוח לשלם למבוטח ברור וקצר יותר, וה"מחדל" לא הוסיף להם עילה לתשלום, אלא הרחיק מהם את התשלום שחייבים בו. ע"כ לא ירוויחו כלום מלתובעו, דממה נפשך הם החייבים ולא הוא. ודו"ק.

אמנם דעת הדיין הגר"ש דומב שליט"א, פשוט דלא כמ"ש וז"ל:

הסוכן הוא משתכר גם מהלקוח, אפילו אם משכורתו היא מהחברה, מ"מ זה גם עבור כל לקוח ולקוח, וממילא התפרנס שכר מלקוח זה ג"כ, וע"כ כל הסיבה שלוקחים סוכן זה כדי שידאג לכל צרכי הלקוח, וכל מה שיכול לעזור לו לקבל את הביטוח הטוב ביותר. ואם התרשל ולא אמר דבר שבגלל זה לא קיבל את הביטוח, זה אחריותו ועליו לשאת בנזק. עכת"ד.